А щокасте дитинча
грало з кицею в м’яча.
М’яч до киці підкотило –
киця хвостиком відбила.

Дитинча щокасте,
ще й бурундучасте!

А щокасте дитинча
танцювало ча-ча-ча…
На животику у тата
дуже м’яко пострибати.

Дитинча щокасте,
ще й бурундучасте!

А щокасте дитинча
на столі знайшло ключа.
– Не дотягнусь ним до вічка.
Домалюй ключа, сестричко.

Дитинча щокасте,
ще й бурундучасте!

А щокасте дитинча
готувало калача.
– Буде мамі на обід,
лиш піску додам, як слід.

Дитинча щокасте,
ще й бурундучасте!